

UN ESEMPLAR
PENTRU CAPITALA . . . 50 BANI

Această foia ese uă dată pe săptămână :
DUMINECA
Abonamentele se încep numai cu Nr. 1, 13, 26 și 39.
Abonamentele se fac în Pasagiul Român Nr. 9 și 11, prin districte pe la corespondenți sêu prin postă, trâmîfînd prețului.
Abonamentele neplătite și scrisorile nefran-cate se vor refusa.

UN ESEMPLAR
PENTRU DISTRICTE . . . 55 BANI.

PREȚUL ABONAMENTULUI
Pe an pentru capitală . . . lei noi 24.
Pe jumătate an . . . » 12.
Pentru districte pe an . . . » 27.
Pe șese luni . . . » 14.
Pentru străinătate pe an . . . » 30.
Reclame și inserțiuni linia . . . » 2.
Anunțuri, linia . . . Banf. 30.

Pentru abonamente, reclame și inserțiuni se va adresa la **D. T. I. STOENESCU.**

ANUNCIU-ULTIMATUM
CATRE DATORNICII NOSTRI

Am promis că la 14 Marte vom publica lista de persoanele ce ne datorază plăți de abonamente și cărora li s'a suspendat trâmîterea ȃiarului. Din cauza alegerilor, am amânât această publicare; acum însă că alegerile s'a u terminat, vom începe negreșit publicarea numelor acelor cari, cu tôte repetitele noastre reclamări, nu au voit a fi onești cu noi.

Pentru ultima oră deci, anunțăm că suntem hotărîți irevocabil a publica, începînd de la 4 Iuliu viitor, numărul 27 al ȃiarului nostru, numele datornicilor nostri, fără distincțiune, fie dênșii chiar mari demnitari în Stat, deputați, senatori, înalți magistrați, fie persoane cât de cunoscute, starosti de negustori, redactori sêu administratori de gazete. Atât mai rêu pentru cine nu e onest și nu'și plătesce datoriile!

Pênê la 4 Iuliu este destul timp ca și cei mai depărtați să'și pôtă regula sototelile cu noi.

ADMINISTRATIUNEA

SUMARIU

1. Scrisore nepecetluită conului Mascarache, poesie de SIR-KOK.
2. Sêptemâna, de TITL.
3. Rêșboială, poesie de ZAPLAN.
4. Cronica, de PALICAR.
5. Scrisore Doctorului URDĂ cãtră GHIMPELE poesie de MITICĂ.
6. Unei frumôse care posoză, poesie de NICULAE ȚINCÛ,
7. Sonet Amicului Niculae Sc..... de TIMON.
8. Reprezentațiunea musicală, dată de D. Teodor Popescu, în
9. Ateneul Român Duminecă 27 Iunie, cu graciosul concurs al Domnișorelor CLOTILDA și ADELA ADEMOLO, IRINA POENARU și al domnilor ERNEST VIEST și OTTO TEUTSCH.

SCRISORE NEPECETLUITA CATRE CUCONUL LASCARACHI.

La Golășei acuma fîi adresez scrisoreă !
Ce jalnică schimbare ! M'apucă, dêu ! plânsoreă !
Când mē gândesc ce'i lumea și cât s'a încurcat
Și cum sermana tēră de vie sa 'ngropat !
O ! timpuri d'altă-dată ! vē dic : aman ! aman !
V'ați prăpădit ca marfa vëndută în toptan !

Acum, cucône dragă, să ne vedem de noi.
Erai de-ună-ȃi mare și gros cât un butoi,
Si tôtă România, bolnavă de timpelă,

Râbda fără cărcnire isteța'ți răfuelă !
A uncea era bine : curgea din ceruri mană,
Am cii erau veseli, găsêu cu toți pomană,
Moșii și antreprise, gheșeft la minister,
C'atunei era ciocoiul adevêrat boer !
Dar naiba te îndemnă, și fără siluire,
Te lăpădași de slavă, de dulcea'ți stăpânire.
Te lăpădași de slavă, de dulcea'ți stăpânire.
Iar roșii aceia, de ômeni mănecători,
Infip e ghiara 'ntrênsa ! Tiranî spoliatori !

Apoi, d'aci în colo, ce cruntă barbarie !
Chematu dumatile, isteți la coțcărie,
Avênd în cap podobă pe Beizadea Zmintică,
La mijloc pe Baronul, pe meșterul Dobrică,
Pe nenea Pesmetache și-o sumă de haiducî,
De datători din labe, samsari și mamelucî,
A u fost în ȃica albă de roșii insultați,
Uciși, bătutu la spete, ba chiar și disolvați !
O ! mucenicî ai țerei ! o ! voi conservatori !
O ! leotă de bestii ! o ! trântori votatori,
Râbdați și beți o ploseă de basamac amar,
Căci papa vē va trece ca sfinți în cãlindar !

În urmă se făcură alegeri. Cine ore
A mers ca să alégă ? v'ro ceta bătătore ?
Pungașii după uliți ? zapeii și ipistați ?
Nu ! nu ! . . . au mers acolo alegători curați ! . . .
M'ai s'a vêdut v'ro dată, în vremea dumatile,
Așa neomenie ? . . . O ! vremuri infernale !
La trista 'mî întrebare puteți raspunde voi,
Că voi adus'ați țerei cumplitele'i nevoi !

Alegeri fără bătă. Ce grôsnică rușine !
Cucône Lascarache, d'acum să te ții bine,
Că a u să se întâmple cumplite borobote,
Harababuri ciudate, ispite forte hôte;
Și témă 'mi-e că ele curând, techer-mecher,
La Văcăresci te-or duce să faci un minister !
Acesta nu e glumă, nici nu e jucărie,
O cameră alêsă, pricepi ce o se fie !
Eu unul am vêdut'o. Acestă adunare
De deputați teribili, cu gura mare, mare,
Te 'nfioréză 'ndată cu tristul ei aspect;
Că pré sunt mulți acolo ce merită respect !
Am fost, și am vêdut'o. Hei, măre, e schimbare :
Surȃesci de gâlăgie, căci toți, cu mic cu mare;
Vorbesc, discut aparte, și strigă, și rănesc
De nu s'aud tãunii ce 'n grindă sbîrnînesc :
'La Văcăresci ministri, prefectii și primarii !
'La Văcăresci chiemații, pungașii și coțcarii !
'La Balamuc smintiții d'or fi chiar beizadele !
'La Vaterland aceia cu-Ambronî și cu rigèle ! . . .

Așa strigău, cucône, cu furie cumplită !
Apoi, în a lor ură tirană, ne'mblândită,
Lipsiți de judecată, de schepsis și de gust,
Pe Barbu Catargiu, ce'n ipsos are bust,
L'a u dat cam la o parte 'și-a u pus în loc cinstit
Pe vechiul Cămpinenu, român de toți iubit !
Și mai pre sus de tôte, ales-a u președinte
Al camerei de astă-ȃi, cărmaci u ca mai cu minte,
Pe cruntul de Roseti, p'un gazetar tiptil
Ce a vêrsat mult sânge s'a fost chiar în exil

Acesta este starea Cămarei actuale...
Cum vâđi s'a dus pe cecpă speranța dumatile,
S'a dus, și vai de țeră ! și vai de omenire !
Chi u ! chi u ! oh ! aolică ! adio chilipire ! . . .
Primejdia acuma e mare și bârsană,
De cât să cađi victimă pe mâna lor tirană,
Te'ndemn să fugi departe, să treci în alte țeri,
Sêu să'ți sdrobești căpceanul c'un tunet de . . . mucări ! !
SIR-KOCK

SÊPTÊMÂNA

Scirile sossite dela teatrul de resbellu, sunt u după cum le este și sorgintea : celle turcesci n'a u mai lăssat u pictor de Sêrbu tefăr u, oră celle sêrbesci a u făcut u paderii pe toți Turcii cu neam u de neamul lor.

Și una și alta din ambele sorginti sunt u forte autorisate; de exemplu : sorgintea turcescă, fiind a d-lui Vahit Abdula, proprietarul Otelului de France, acest mare perfecționator u al rahatului și cadai-fului, inspiră încredere pînă chiar copiilor, și mai allesu copiilor; sorgintea sêrbescă fiind a finanțiarului Cicio-Peneto, directorele constipațiunilor de la deposite, acest u mare descoperitor u al prafului de pușcă și al tãlhãriilor arioniane, inspiră tot atata încredere pînă chiar nãtãfeliilor, și mai allesu acestora.

Pe care dera din ambele sorginti să punem u mai mult u temeiu când amênduoe, — de și de originî forte onorabilî, — sunt u ansê una de alta în contradicțiune ca dela ceru la pământ u ?
Să plesnim u decă scim u !

* * *

Hei ! dera n'ar u fi bine să credem u fie-care după cum ne va dicta pofta inimei ?

— Și de ce nu ? ne raspunde rațiunea derațiunii care-a slăbit u în așa grad u rațiunea Timpuriului, în cât, spre a afirma și mai bine neutralitatea noastră și derațiunea sa, s'a pus u a face appel, — la vatașii și la sofragii sêi, — cu trômbița lui Dulcamara, spre a depune fie-care obolul pe altarul Patriei sêrbesci ! ! !

Evangelia, în prostia christiană, ȃice : «ce face d'répta să nu scie stanga . . . »

Ciocoi în tropusul lor phanariotic u, și-a ȃis u : «să strige d'répta pe tôte tonurile că stanga nu dă mână de ajutor Sêrbilor u, ca dera om u compromitte pe stangaci înaintea Majestății calmuce ca să le luam u locul . . . noi dreptaci . . . »

Uă diniora, — la 1867 — 1868, — arruncam u pe spinarea comunardilor u bandele bulgare cu cari ținta u să apprindă Orientul, astăđi accu-

sămău pe aceiași comunașți de pré multă pacificator în detrimentul creștinilor pravoslavnici din Orient!

«Inconștință!» striga voră naivii...

Se pôte, dérá **noi** le spunemă, — la urechiă, ca să nu ne-audă *toți* *ăia*, — că la 68 trebuia compromiși domni comunașți în ochii lui Napoleon III care, pe vremea aceea, împărțea portofoliele; érá la 76, trebuiesc compromiși în ochii excellentilor lor principilor Gortschacoff și Bismark, cari, în vremea de ađi, împartă portofoliele...

Și décă láéța acésta ce se numesce Națiune nu voesce se înțelégă, ci dá, — când este chătămătă și ea se și reguleze destinele, — portofoliele numai comunașților, la ce nu ne-am ęgula și noi trebile, — și *treghile*, — după cum ne va lumina dumne-deul părinților noștri care 'i trámitea pe dumnealor cu capetele pe tpsiá înaintea pravoslavnicilor și apostolicelor invasiuni?

Ba nu! adecă se stámău dreptă și se judecămă strámbău...

* * *

Să se aședă deci mesesele pe piázzele publice, să se întindă registrele peste aceste messe, érá tu, *Timpuriule*, în costumă de Dulcamara :

Tugue'i buzele
Umflă-mi-ti bucele,
Urlă din trombă,
Ș'aruncă-ură bombă,

strigănd, juáne, să te-audă lume :

— «Frați noștri din Orientă au datú Osmanlılor noă-spre-dece pte de pe ei și tot de géba; ei «nu potú fi fericiți întrú cât semi-luna nu va fi sdrobită și crucea rădicată pe ruinele ei!.. Sta-vomú, «Románi, cu mâinile încruciate... la spate?!...

— «Dați, să vé dea Dumne-deu și voé, — contina-va *Trompeta Cárnașilor* în alú doilea cu-pletú; — dați, lume bună și blajină și făcétóre «de milă; de-ați avut vr'ură dată milă, faceți-vé «acum cu Sérbit și mai alesú cu mine, care, de «când s'a dusú deputăția, de când s'a dusú Brán-covenia, de când s'a dusú archeologia, simtú că «ași da tot ce-ăși avea, — ca la Andaluse căroră, «precum v'amú spusú în *Trompeta*, omul dá tot «ce are, — numai să mai revină vremile fericeite «de nă dinióră... *Oh tempora! oh mores!* ceea ce se «tălcuesce pe romăniă: «témpiilorú, cum ași mai «mănca mre!»

— «Să sune tobele, să resune trombele, să buebue tunurile, sbera-va marșialul *Luptător-Gladiator*, gata a se repeđi, — ca unú *Șoimă*, — în «taberile lui Osman! Eú unul, care portú pe peptul «meú pe *sfeta Ana cetărnașetii classa*, — pentru «slujbele *sévêrsite*, — unú momentú nu voiú «mai permite pe Osman în Orientă și pe Romănia «ne-regatú!»

Înțelegeți, *carrissime e dolcissime lettrizze*, că hem cu tropos, hem cu gălăgiă, cum se arrétă mai sus, nu este cu neputință, în complicațiunile de față, a se întorce lucrurile éráși la matca lorú, adecă boierii la stupul cu mtere, ca la 1871 când, — cu tóte țipetele mulțimei, — trámisserămú pe cocolișă, cu Simeon Mihălescu cu tot, dela *cele publice* la *private*...

Se continue dérá *Timpuriul*, *Trompeta Cárnașilor* și *Gladiatorul—Luptător*, cu apeluri la subscieri în ajutorul Sérbilor, cu furlandisiri de resbellú și cu fumuri de... regatú cu apă rece. Totul ne vine în favóre: apelurile la subscieri și furlandisirea de resbellú, sburlesce pe Muratú V și bucură pe Alexandru pervoi; érá fumurile de Regatú, îmbunéză spre noi pe Zamfirica cea cu visul feregellet...

Tóte acestea la unú locú, compromișend *neutratitatea* chielbeșului dela Postelniciă, póte dá naiba... Ha! ce điceți?

Repetămú, lucru nu este cu neputință ca, cu tótă maestria chielbeșului, în chițibușuri diplomatesce și în mëndrii naționalicesce, să n'o póta duce în capétú...

Neutratitatea, ca să fie respectată, trebuiesce armată din capú piné 'n pictóre ca Minerva din mythologiă. — Apoi raportul polcovnicului Slăniceanu, ne-a dat măsura armărilorú feid-mareșalului Bum-bum...

Neutratitatea ca se póta existe îi trebuiesce bani pentru ospitalizarea refugiaților. Austria cea neutră a chieluitú pină acum peste deca milliöne fiorini cu găsduirea Bosniacilor și Herzegovinenilor, refugiați la dēnsa. — Șești bine, c'amú avut grijă **noi** a mătura și praful din lăđile publice...

În úă asemenea situațiune, spune-ne marele neu-

tralisatorú dela externe, cum o va scóte cu neutratitatea?...

Meșterú e boierú Kogălniceanu, dérá... n'are parale...

A nu avea parale, este a nu avea carte...

A nu avea carte, este a nu avea parte...

Noțiuni elementare...

* * *

Se trecemú acum la celle din lăuntru ca să sfirșimú úă dată cu politicósa noastră revistă...

Adunarea comunașților din Dealul Mitropoliei s'a constituitú...

Comunaștul C. A. Rosetti este președintele ei, și petrolorú N. Ionescu, Stacolojanu, Tiriachiul și polcovnicul Lecca, vice-președinti...

Pateți judeca de restú...

Nu e vorbă, acésta adunare, liberală nec plus ultra, totuși, cum a observatú Nicolaiță Blaram-Muntele-Nemțescu într'úă scrisóre publicată în *Standardul*, are duoé soruri de liberali: cu și fórá sgarđă, catholici și protestanți, de cei cređetori fórá cerceta și de cei cređetori după cercetare...

Nu credeți? — Vé incellați, căci alt-fel cum de n'aú fostú *toți nemilostivi* ca partea aceea care vrea cu ori ce prețú a allunga pre onorabilul Simeon Mihălescu din Cámară? Și cum de nu se grăbira apoi cu *toți*, cum aú făcutú numai unii, a da afóra pe dascălul Urechia, cellú ce cu pusec, tunurú, și cu tot felul de ingerințe, a violat colegiul III de Ismail și consciința allegetorilorú sei!!!

* * *

Ne-adducemú a-minte de unú frumosú articulu alú d-lui V. Maniu «Peirea ta prin tine, Israile!»

D. Maniu, făcend allusiune la țerră, îi spunea că va peri, ca poporul lui Israel, de nu se vorú uni *toți* fii la unú locú și de nu vorú porni pe callea cea dréptă...

Spunemú și noi acum d-lui V. Maniu că, — a da din mâni **la otú** ca în timpú chimașilor, — acésta nu este callea cea dréptă, căci «peirea ta prin tine Israile» ne-a spusú d. Maniu, și amú vđut-o, din disgrăția, realizandu-se la 1868...

Timpii suntú fórté critici ca, pentru interese de coteriă, să facemú acte nedrepte, se amărámú pe cei mái buni din fii mamei nóstre comune...

* * *

În colo, oblăduirea își urméză cursul ei pe callea de **lama** dată în cassierii caselorú publice...

Dupó *tragodia* dela consemnațiunii, după *galantaria* dela spitalele civili, după *heroismul porumbărescú* dela spitalele Brăncovenesci, după *geschăftăria* dela Ismail et tutti quanti et tutti frutti, *Romănul* de ađi ne spusce că numai unú singurú comunaștú de inspectorú finanșiarú, într'úă singură circumscripțiune de trei județe, a datú în judecată 60 (ași auditú 60!) de prevaricatori, *toți* :

Nu mai bujori
De controlorú,
Și rodiori
De perceptorú,
Și cassieri,
Sub-cassieri,
Toți pișichieri
Par' că 's hengieri;
Sub-inspectorú
Cu inspectorú,
Și inspectorú
De inspectorú!

Apoi după mersul acesta o se ajungă la pușcăriă întregú *marele nostru* partidú liberalo-naționalo-constituționalo-conservatoro-votatoro-bătătorú!

Decă n'amú vedea ansé și ađi, că constatași d-lui Gogu-Manú dela Primăria, staú pe saltele în locú să se afle la pușcăriă, și pe marele recrutatorú prefectú Niță-Niță alú maichi Niței Șoimanchei, mare inspectorú-mareșal recrutator la *proști* în locú de mare galerianú la munca Giurgiuului, amú striga într'unú singurú glasú: «la arme Románi, la «armele Měntuirei, căci hoții de păgubași umple «ocnele **cu noi**!»

Vđend ansé charitatea cu care și ađi suntemú *menagiatú*, ne luămú séma, și ceremú nu pe constatași prevaricatori ai d-lui Manu și Ioanide bácanul să se bage în pușcăriă, nici pe mareșalul-inspector-recrutator-prefectú dela *proști*, ci pe domni Manu și Ioanide, și pe avocatul George Kiritescu, denunțatorú acestorú *onorabile* persóne, cum și pe *toți* căți au suflat spre a *ponoslui* pe fostii *madulari* dela Primăria și pe fostul ispravnicú recrutatorú ot Vlașca și Teleorman!

Dixi.

Titi.

RESBOIALA

Bizadeleo,

Drandaveleo,

Hom cu mutra iscusita,

Ticsuita

Și slavita,

Ca hó găsca jumulita,

Ia dihai : șo mai kerez ?

Șo mekerez ?

Și titirez ?

Ha! slavite, hondronește,

Cască gura și vorbește :

Șo pungășia

La heforia ?

Șo Sărbalar

Cu Turcalar

Varzalivar ?

Șo politichia

Cu senatoria ?

Șo dobitocia ?!

* * *

Vinărare

Cu frigare,

Vinăraru meú Bum-Bum,

P'în foc, p'în fum,

Iureși hacum!

Săi călare pe hun bréz

Că ești vrenic și vítéz,

Ș'ai hadus în țară

Harme din afara :

Căciulú și țarușe

Hin loc de cartușe!

Și hin loc de puseci

Tobe și biciușci!

Ș'ai hadus cimpóie

Bune de resboie!

Ș'ai hadus și molii, rele lighióne

Căre hinghiștră multe milióne!

Că știuseși bine că hare se fie

Răsboiala mare, mare batalie!

Bum!... Bum!...

Iureși acum!

Da n'ai pușcă nici pistóle,

Hifi daș praftorită, fóle,

Ca să le dai kerdoseala

Cu pileala!

Bum!... Bum!...

Iureși acum!...

Fune gura pe maslina

Și treci hin Hertegovina,

Hin Stambul și la Cair!

Dăi cu glava

Și ia slava!

Iute după chilipir...

Pune ghiara pa sictir,

Că buleandra da buget

A scapat de marafet!!

ZAPLAN.

CRONICA

A! dómnelor și domnilor, sunt cronicar, și 'mú este imposibile a nu fi indiscret — cu voia lui *conu* Gugumano, primarul Bucharei.

— Dérá ce are a-face primarul Bucharei?

— Mě rog, dați-mi voia! despre dēnsul am să vé vorbesc. El este nobilul meú eroú pentru cronica de ađi. Imi pare rău că nu am darul lui Apolon, ca să-l cânt în versuri.

— *Conul* Gugumano, primarul Bucharei, în versuri?

— Da! în versuri eroice. Nu rídeți. Adică, de ce nu! Să ne înțelegem: déca dumnélui a ajuns să fie primar la Buchara, pentru ce nu s'ar gási și un fecior al muselor ca să-l cânte în versuri? Nu mi s'ar păré ră-técirea a doa măi rea decât cea d'ântăú.

Conul Gugumano, prin urmare....

— Er!...

— Éř și totú-dé-una. Eí, ce vreți! am și eú simpatiile și slăbiciunile mele... Mě rog, dómnelor și domnilor, lásați-mě să 'ncep cel pușin. Mě lásați? Bine. Incep deci: *Conul* Gugumano, în una din đilele trecute, a mers în calitate...

— Ce măi calitate!...

— Domnule, mă 'ntrerupú éř. *Quand arriverons-nous, si nous marchons ainsí?* vorba poetului. Și apoi, dumnéta n'af parte de cuvěnt aici; dumnéta af antipa-țiă vđită pentru *conu* Gugumano, fiind-că ești contri-

buabil la Buchara! Ei! și ce-a eșit d'acolo? Ce 'ți pesă dumentale de neomenia cu care onestul părinte al capitalei Turkestanului își tratăză pe administrații lui? Și apoi chiar decă 'ți-ar pesă dumentale de una ca asta, ce ne pesă noă că 'ți pesă dumentale?... Te rog, lasă-mă să 'mi încep cronica.

Diceam că *Conul Gugumano* este un... un...

Mi-am pierdut șirul!... Am început rău! Să încerc a începe din nou și mai bine, de se pôte. Să vedem!

* * *

Madames et messieurs! Signore e signori! Dómnelor și domnilor! Vedeți că încep ca scamatorii. Atențiune! Mai șilele trecute, *conu Gugumano* (citiți, ca Tata-rii, Gugù-manò) petrecu o nópte péné aprópe de diuă cu condeiu în mână, vrénd să facă socotéla banilor primării de la Buchara, căți n'au mai remas nici prin fundul lăđilor. Stete tóta nóptea și nu putu măcar să 'ncepă.

Se culcă despre diuă obosit d'atáta lucru, și se deșeptă a doua și târdiú, mahmur ca un bașibuzuc și ur-suz ca un cazac. Se spélă și se aședă la dejun. Pe semne, l'ò fi supérat v'ò purdálnicá de másea, că trecu cu cincí litre fără una peste porția obicinuită; și mi se rădică de la mésză făcënd cu ochiul, din mahmur zefiú, și din ursuz chefiú, trandafiriú la obraz și cu barbișul cátdn a gálcevá.

«A! *saperlote!* își duse strașnicul primar, legă-nându-se într'un fotoliú măreț. — A, *saperlote!* a, *sapristi!* (că 'njură și mai și în franțuzesce de cât în limba lui). A, *crédieu!* ce dispus sunt! Unde dracul să mă duc eu să petrec câte-va minute, ca să pot digera.»

Feciorul intră cu cafea și licoruri și intrerupe monologul lui *conu Gugumano* tocmăi în partea cea mai caracteristică.

Conul Gugumano gustă un licor, și.... i se pare apă gólá. Cu tóte astea, este de la Șapea! Mai înghite un păhăruș.... Nu pré.... dér, în fine, tot e ceva mai tăriclel de cât cel d'antéiú. Să vedem! un al treilea.... și mai tare. Și așa, péné la al șéselea, care séméná a licor cum se cade.—Pe-semne că se lásase tária la fundul clondirului, și apa se alesese d'asupra. — În fine, cafeaua. Doē... trei picături de *vieux cognac* sunt indispensabili. Măna primarului Buchareí, tremurând de primul period al frigurilor de dupe dejun, greșesce, și ca la 25 de dramuri—pe nemințite—de *vieux cognac* umplură cészca.

«A! *saperlote!* a, *sapristi!* repetă *conul Gugumano*. Ce nerod sunt! Unde dracul ași merge să petrec câte-va minute, ca să diger!.....»

Și rămâne pe gânduri.
Feciorul intră din nou ca să rădice serviciul.

«Cucoanașule, dăce feciorul umilit, ași îndrășni a v'è ruga.....»

«—Indrășnesce, dobitocule! răspunde primarul Buchareí.

«—Am o nepótá în glasa doa la scóla de fete din colórea de ciadiriu de aici, și madama nu vrea să o tré-că în glasa treia; dăce că o s'ò lase repedentá... Și v'ași ruga, coconașule...»

«—Bravo, măi! tu tot-dé-una ai avut mai mult cap ca mine!

«—Sărut mána, coconașule!

«—Da, — dăce *conul Gugumano* cu un *laisser-aller* adevérat *gaillard* — ești mai deștept ca mine, dobitocule! Dér ce'i faci norocului? Eú, primar la primării; tu, slugoiú la slugării! Bine că 'mi-ai dat idea. Am să merg să vizitez esamenile scólor de fete, începënd de unde este nepótá-ta; am să petrec câte-va minute, ca să diger. Să 'mi puiú caii.

* * *

Scena se petrece în una din clasele primare de fete din colórea de ciadiriu în Buchara.

Profesoréa face esamenile anualí în presința câtorva notabili ai mahalalei, părinții copilelor.

D'o-datá o trășurá coconescá se oprește la pórtá. Vine primarul Buchareí să asiste la esamene. Tóte lumea se scólá.

Conul Gugumano intră cu pălăria la o parte și cu țigara în gurá, urmat de fecior. Frigurile de dupe dejun sunt în al doilea period. Primarul tremurá din genuchi și merge să șéđá, á *l'américaine*, călare d'a 'ndósele pe un scaun, în timp ce piciórele și le 'ntinde pe un altul. Pălăria, pentru că nu 'și-ò scóte, îi stá mereú pe cap. *Conul Gugumano* fuméză, și, din când în când, aruncá în aer și câte o rótá de fum, care merge să se spargá în nasul unuia din asistenții.

«—Fă, fetico! — dăce primarul Buchareí către copila care este în examen, féta primului proprietar al mahalalei. — Scii tu să 'mi spu'i ce capitalá are Tartaria nóstrá?»

«—Buchara, răspunde féta.

«—Așa! Tocmăi așa! — replică *conul Gugumano*, zimbând și privind galiși (frigurile de dupe dejun intraú în al treilea period). — Tocmăi așa! Buchara, unde sunt eu primar! Bravo ție! adică, nu! Bravo mie! Scii tu, fă, fetico, că ești deșteptá.»

Tótá lumea e indignatá. Pălăria șéde mereú pe capul lui *conu Gugumano*, și densusul trage din țigará ca un șérpe, sughițánd, câte o dată,.... ca dupe mésză.

«—Mė rog, reia densusul, unde este nepóta áluiá? — și arétd pe fecior, care stá în picióre la ușiá.

«—Uite-ò în fund, coconașule, dăce feciorul. Vino, Marișo, de sărutá mána coconașului.»

Asistenții își mușcă buzele; fetele rid; profesoréa schimbă feție feție, și Marișo, nepóta feciorului, ese din bancá și vine să mánjésză cu nasul mána primarului Buchareí.

Conu Gugumano își scóte o ghétá, se scarpină cu sete pe talpa piciorului, și esclamá:

«—Dér mulți purici aveți p'aici!»

Apoi se adreséză cu bună voință către Marișo, care 'i-a sărutat mána:

«—Bine! să trăiesc! Ei, fă! scii tu carte?»

«—Hihí, răspunde féta.

«—Pré bine, bravo!»

Și pentru prima órá cinstind cu cuvéntul pe profesorá, îi dăce:

«—Madame, să faci bine să treci pe féta asta cu premiul ántáiú în clasa treia: este nepóta áluiá» — și arétd pe fecior.

Apoi, trăgéndu'si ghétá și sughițánd încă o dată cu ton, își aruncá țigara aprinsá pe scánduri și eși urmat de fecior.

* * *

Credeți că e un basmu? Credeți că sunt un mistificator, un farsor? Dăceți că nu se pôte una ca asta? Și eu v'è repet și v'è jur că s'a putut. O făcu primarul nostru.

Și credem a nu puté termina mai bine acéstá cronica, decât citánd, la adresa *conului Gugumano*, primarul vestit al Buchareí, cuvintele lui Byron:

«Tu es passablement insolent, Bob Southey!»

Palicar.

SCRISÓREA DOCTORULUI URDÁ

CÁTRE «GHIMPELE»

Sė nu v'è surprindá acéstá scrisóre, Fiindú chestiunea de a mea onóre: Iaú condeiu 'n mână, ca sė dovedesc Că sunt neesacte câte se vorbesc Prin a dumnévoștrá pizmașe gazetá, Care mi se pare prea puțin cochetá.

Căci de!... nu se cade ca să faceți prost P'unú doctor ce scie tóte pe de rost!

Botanicá multá, destulá *Chimie*, Físicá înaltá, *Histiologie*,

Plus *curariséldá*, plus *medicastroic*, Și altele de carí... însuși eu m'è mir

Și n'am loc aicea ca să vi le 'nșir! Să las tóte-acestea, la răspuns să viú,

D'a dreptulú, căci nu voiú ca poltron să fiú. În *primul articol*, m'è faceți capabil,

— Ce'i drept că acésta este laudabil! —

Imi dăceți că carte eu posed destulá, Insult pe *Grecescu*, care este nulá,

Pe toți literatiú, chiar pe cei vestiți Ii fac seei în tóte și nepricopsiți.

C'am încă un merit, că scii copia Pe Planchon și pe alții de talia sa.

Fórté bine tóte!... Dér cum cutezați Sė dăceți că table dórá observați,

În gráđina cea de la Buleverđ Ce'i înconjurată c'un artistic gard?

Table fără plante?! N'ati observat bine,

Ați venit vre-o dată vre-unul la mine Să v'arăt ce este sub table 'n pământ?

Nul... Să scii că's plante ce nu sufer vânt. Plante *sub-terane* cum le dăcem noi.

Care sunt și cefel? n'aveți să scii voi. Gândiți după asta că în ori-ce parte

Unde 's puse table, s'affá semănate Sămínțe? ce dăceți? Nu'i adevérat.

Acolo-am pus table, dar n'am seménat, Căci nu'mi sosise încă din Paris

— Ce'l credeți în China, ori lângá Tunis — Nu'mi sosise încă la timp-așteptat.

Sămínțe de plante cum am ordonat. Timpul dar trecuse, și astú-felú aú remas

O dróe de table fără nici un has. După alte multe calomnií mârșave

Terminați cu nisece cuvinte prea grave, Făr' s'è sciiți că 'n ele voi m'ati insultat,

Dăcënd: *Ah! nea Stane, ce măi diplomat.*

Într'un alt articol și secund numit Din Iunie 'n șése, m'ati apilpsit.

Într'o cuvéntare cu Sfetcu řinutá V'è rideți de mine, lume priceputá;

M'è faceți acolo de două parale, Eará lui chir Sfetcu trageți osanale,

Ce, nu cum-va Sfetcu un sîrb ignorant Se compará astá-đi c'un mare savant?!

A miñit acela cin' v'a spus că eu M'è rugam la d'nsu ca la Dumnéđeú,

Promițándu'i încă să'i dáu și mulți baní. Iam đis să m'ajute că'i dáu gologani

Ca să bea o țuicá, iar nu să'i plátesce, Nu vreaú de la Sfetcu să m'è pricopsesc.

Vorbind Sfetcu dăce: *ântéiú ucenic, Și apoi, bâte, să te-arăți voinic!*

Cumú se pôte asta? Domnilor, voiți Cu ast-fel de vorbe să m'òtráviți?!

Tóte... tóte-acestea sunt invențiuni Audiți cuvinte... audiți minciuni!

În *terțiul* articol m'am înfiorat V'èđénd péné unde voi v'ati înálțat;

Dupé ce imi spuneți că n'a răsárit Nimic în gráđină, precum ați dorit,

M'è faceți un zero, ba chiar și mai réú, Fără cunoștințe, *mare nătărăú*

Cu gura căscatá. M'è goniți la Iași, Sunt nevrednic tare, un biet nevoiaș.

Cum aveți curagiul ca să afirmați

Că nici după plóe plante n'observați În a mea gráđină?... Nu ați v'edut óre Cum șade porumbul îndreptatú spre sóre, *Mare, mândru, falnic, verde și frumos* Cu trunchiul s'eu țiapán sdравán sánétos? M'è goniți a casá și tocmăi la Iași

Parcă-aș fi Sardelis ori zaplanul Drași, În loc ori și unde voi să'mi mulțumiți, Că cu a mea persoaná sunteți prea cinstiți!

Cu acest articol m'ati înveninat Dăcënd iar: Nea Stane ce măi diplomatú!

Ca să știți în fine cu cine glumiți, Pe cine ca tigri voi v'è năpustiți,

Primiți o diplomá de laureat, Doctor, și 'n sciințe, bași-licențiat,

Fostú pe la Spitale intern renumit Om versat în tóte și de toți iubit!!!!

L'acéste diplome zgáiți ochii bine Căci ele v'arátá cum vi se cuvine, Să cinstiți obrazul ómenilor mari,

Botaniști și Medici, falnici cărturari. Și nu uitați încă că sunt din Paris

Acéste diplome, ce aci v'am trámis; Nu din Englitera, din satul Ierseí

Unde ieí diplome pe baní câte vreí

Lăsați d'érá calea ce ați apucat, Prin mine, rușine! voi ați insultat

Tótá Medicina, pe toți înv'etați, Pe toți botaniști și pe toți bárbați,

Căți admirá cartea ce eu am citit Și sciința 'naltá cât' am mistuit.

Acéstea eu astáđi, Doctor de Paris, Țineam a v'è spune, domnilor. Am đis!

Dr. Urdá.

Pentru conformitate MITICA.

UNEI FRUMOASE CARE POSEZÁ

(UMORADA)

Dumnéđeú cu bunátate către tine a cătat, Și pré darnica naturá cu prisos te-a înzestrat.

Negreșit tu ești un ánger, o ființă rápitóre, Mai frumoșá de cât tine nu se pôte muritóre.

D'érá vai!... Ai un cusur, un cusur ai s'è m'è cređi: Ai cusurul că posezi!

Și spre marea mea mirare — lucrul nu e de cređut — Făr' să'și plece a lor frunte înainte-ți, am v'edut,

Făr' să cadá în genuche, am v'edut pe mulți a trece Murmuránd cu nepesare: «E frumoșá, dér e rece.»

Căci ři-am spus, ai un cusur, un cusur ai, s'è m'è cređi: Ai cusurul că posezi!

Am v'edut încă pre alții frumusețea-ți fără preț, Indrășnind s'è o s'ideze cu un aer de dispreț;

Ș'am surprins pe-ale lor buze, ce zímbiaú, șoptiri amare Vorbiau réú ei despre tine, órá nu cu admirare!

Căci ři-am spus, ai un cusur, cusur mare, s'è m'è cređi Ai cusurul că posezi!

Iusú eu... eu tot-déuna cu nesaș voiú admira Frumusețea cea ne-spusá strălucind pe fața ta,

Tot-déuna... D'érá, și eu, p'etruns ři-o spuiú de mánhnire Am jurat s'è nec în peptu'mi ardétórea mea simțire,

Să nu 'ți spun că te iubesc! Pentru că, te rog s'è cređi Ai cusurul că posezi!

Nicolae Țincu

SONET

AMICULUI NICULAE SC.....

Asvrle-aceste sdráște murdare de pe tine, — Pe cari, în smintirea-ți virtute le numesci! —

M'è mir cum ai cinismul să mergi, așa cum ești, 'N-ameđta-mare điaua, pe strade! N'ai ruși e?

Imbracă haina m'endrá a vremii. Nu voesci

Să ři și tu'ntré ómeni? Nu vrei să-ři fie bine?: Imbrac'ò mai de grabá! și crede-m'è pe mine

De unde ești netrebnic, te fac să strălucesci.

Mai te'nduoesci, mai cugeți! Dér, sdrențeros așa, Nu veđi că ești ridicul, nu veđi că semení a

Bufoñ? — Aidem! și singur vei dăce că-am dreptate:

Un biet nemernic, astá-đi, să fie virtuos — Cum este lumea nóstrá, cláđita din pécate

Și rele, — e să fie nebun ori pécatos!

TIMON.

Descurcătura chestiunii orientului.